

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 2T/146/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2512010923
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Kondllová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2016:2512010923.11

Rozhodnutie

Okresný súd Piešťany v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Kondllovej a prísediacich Marty Múčkovej a Kláry Pastorkovej, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11.4.2016, v trestnej veci obžalovaného R. N. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1, písm. d) Trestného zákona takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

R. N., nar. XX.XX.XXXX O. B., trvale bytom K., Š. Č.. XXXX/XX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Y. v inej trestnej veci,

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

dňa XX.XX.XXXX v čase o 15.00 hod. v meste K. - Š. po ulici K. viedol ako vodič osobné motorové vozidlo zn. W. XXX, e.č.: K.-XXXAD, i napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany, sp. zn. XT/XX/XXXX zo dňa 27.04.2009, právoplatným dňa 27.05.2009, mu bol okrem iného uložený aj zákaz činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 3 (tri) roky, trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany, sp. zn. XT/XX/XXXX zo dňa 02.07.2009, právoplatným dňa 05.08.2009, mu bol okrem iného uložený aj zákaz činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 3 (tri) roky a trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany, sp. zn. XT/X/XXXX zo dňa 28.01.2010, právoplatným dňa 28.01.2010, mu bol okrem iného uložený aj zákaz činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 3 (tri) roky,

t e d a

- maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti,

č í m s p á c h a l :

- prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona.

Z a t o s a
o d s u d z u j e :

Podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona, s poukazom na § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 42 ods. 1 Trestného zákona a § 46 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa z r u š u j e výrok o treste odňatia slobody v trvaní 27 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia uloženého rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 3T/62/2014 zo dňa 03.06.2013.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 4 (štyri) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Piešťany podal pod sp. zn. 1Pv 261/12 -40 na Okresný súd Piešťany dňa 9.10.2012 obžalobu na R. N. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1, písm. d) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto rozsudku.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 6.4.2016 urobil vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku teda, že je vinný zo spáchania skutku tak, ako je mu kladený za vinu obžalobou Okresnej prokuratúry Piešťany sp. zn. 1Pv 261/12 - 40 zo dňa 8.10.2012.

V dôsledku vyhlásenia v zmysle § 257 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku, ktoré urobil obžalovaný, súd v zmysle § 257 odsek 4 Trestného poriadku postupoval primerane podľa § 333 odsek 3 písmeno c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, pričom obžalovaný na všetky otázky odpovedal áno. V zmysle § 257 odsek 5 Trestného poriadku bolo zistené stanovisko prokurátora, ktorý navrhol vyhlásenie obžalovaného prijať.

Súd vyhlásil uznesenie v zmysle § 257 odsek 7 Trestného poriadku, ktorým prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku tak, ako je mu kladený za vinu vo výroku tohto rozsudku. V dôsledku prijatia tohto vyhlásenia obžalovaného, ktorý sa ku skutkom priznal, súd nevykonával vo veci dokazovanie o vine, ale len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Z obsahu spisu a pripojených spisov, a to evidenčnej karty vodiča, správ a posudkov na obžalovaného, registra trestov, znaleckého posudku z odboru psychiatria č. 13/2012, obžaloby vo veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 5T/10/2013 a správy ku konaniu, obžaloby vo veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 7T/55/2014 a správy ku konaniu, pripojených spisov Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/77/2009, sp. zn. 0T/3/2010, sp. zn. 1T/46/2012 a sp. zn. 2T/89/2011 a pripojeného spisu Okresného súdu Trnava sp. zn. 3T/62/2014 v rozsahu nariadeného dokazovania súd zistil nasledovné:

Zo znaleckého posudku č. 13/2012 odboru psychiatria znalkyne W.. N. Č. vyplýva, že obvinený v čase spáchania skutku aj v čase podania posudku od heroínu abstinoval, preto znalkyňa i s ohľadom na už absolvovanú ochrannú protitoxikomanickú liečbu, nenavrhol ochrannú liečbu závislosti.

Zo správy z miesta bydliska vyplýva, že pred spáchaním skutku nebol obžalovaný v posledných troch rokoch priestupkovo riešený.

Obžalovanému na začiatku roka 2008 bolo uložených 8 pokút za priestupky v oblasti dopravy. Od 4.4.2008 mu bol zadržaný vodičský preukaz v súvislosti s priestupkovým konaním a uložením zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 1 rok.

V konaní Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/77/2009 bol trestným rozkazom právoplatným 5.8.2009 obžalovanému uložený podmienený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky do skúšobnou dobou v trvaní 3 roky, ktorého výkon bol obžalovanému odpustený amnestiou 2.1.2013 a okrem iného aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 3 roky.

V konaní Okresného súdu Piešťany sp. zn. 0T/3/2010 bol trestným rozkazom právoplatným 28.1.2010 obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý vykonal 14.7.2010 a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 3 roky. Skutok v danej veci obžalovaný spáchal 26.1.2010.

V konaní Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/46/2012 bol trestným rozkazom právoplatným 25.4.2012 obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý vykonal 2.3.2013 a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 2 roky. Skutok v danej veci obžalovaný spáchal 13.12.2011.

V konaní Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/89/2011 bolo rozsudkom právoplatným 17.6.2015 u obžalovaného upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenia Okresným súdom Trnava sp. zn. 3T/62/2014 a Okresným súdom Piešťany sp. zn. 1T/46/2012 a sp. zn. 0T/3/2010. Skutok v danej veci obžalovaný spáchal 26.1.2010.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Trnava sp. zn. 3T/62/2014 vyplýva, že na obžalovaného bol dňa 7.5.2014 podaný návrh na schválenie dohody o vine a treste, ktorá bola dňa 3.6.2014 na verejnom zasadnutí senátom schválená a obžalovaný bol uznaný za vinného zo skutku spáchaného od presne nezisteného dňa do 4.4.2014 za zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 27 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. V danej trestnej veci bol obžalovaný väzobne stíhaný, pričom v súčasnosti je do 3.5.2016 vo výkone tohto trestu.

Z pripojenej obžaloby a správy súdu vo veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 5T/10/2013 vyplýva, že na obžalovaného bola podaná dňa 11.2.2013 obžaloba za skutok spáchaný v apríli až máji 2011 za prečin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Trestného zákona a za skutok spáchaný 17.4.2012 za prečin krádeže podľa § 2012 ods. 2, písm. a), ods. 3 písm. a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona. Vo veci je nariadený termín hlavného pojednávania na 21.4.2016.

Z pripojenej obžaloby a správy súdu vo veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 7T/55/2014 vyplýva, že na obžalovaného bola podaná dňa 21.11.2014 obžaloba za dva skutky, ktoré páchal od presne nezisteného času do 10.9.2013, resp. do 18.9.2013, za zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona. Vo veci je nariadený termín hlavného pojednávania na 7.6.2016

Obžalovaný bol doposiaľ 13 krát súdne trestaný.

Súd uznal obžalovaného za vinného zo skutku uvedeného v obžalobe na základe jeho vyhlásenia o vine, ktoré súd prijal.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd vychádzal z ustanovení § 34 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona, pričom vzal do úvahy spôsob spáchania činu, jeho následky, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce okolnosti, priťažujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionality trestu). Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 348 ods. 1, písm. d) Trestného zákona, kto marí alebo podstatne sťažuje výkon rozhodnutia súdu alebo iného orgánu verejnej moci tým, že vykonáva činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu alebo iného štátneho orgánu o zákaze činnosti, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 172 ods. 1, písm. c), písm. d) Trestného zákona, kto neoprávnene kúpi, predá, vymení, zadováží, alebo prechováva po akúkoľvek dobu, omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor alebo kto takú činnosť sprostredkuje, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až desať rokov.

Podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona, ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu; súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdnych trestných činov.

Podľa Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 106/2011 uverejneného pod č. 428/2012 Z.z., v § 41 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z.z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov slová v texte za bodkočiarkou "súd uloží páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody" nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Dňom 21. decembra 2012 toto ustanovenie stratilo účinnosť a dňom 21. júna 2013 platnosť.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona, ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel' sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, priťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel' spáchal viac trestných činov.

Podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, priťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel' bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 ods. 7 Trestného zákona, ustanovenia odsekov 4 až 6 sa nepoužijú, ak sa súčasne ukladá zvýšený úhrnný trest alebo súhrnný trest podľa § 41 ods. 2 alebo podľa § 42, ak by súčasné použitie týchto ustanovení bolo pre páchatel'a neprimerane prísne.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona, spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, trest zákazu činnosti spočíva v tom, že sa odsúdenému po dobu výkonu tohto trestu zakazuje výkon určitého zamestnania, povolania alebo funkcie alebo takej činnosti, na ktorú treba osobitné povolenie alebo ktorej podmienky výkonu upravuje osobitný predpis. Trest zákazu činnosti môže súd uložiť na jeden rok až desať rokov, ak sa páchatel' dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou.

Obžalovanému bol aj s poukazom na ustanovenie § 34 ods. 6 druhá veta Trestného zákona uložený trest odňatia slobody, nakoľko horná hranica trestnej sadzby trestného činu, podľa ktorého bol obžalovanému ukladaný trest, prevyšuje päť rokov.

S prihliadnutím na predchádzajúce odsúdenia a čas spáchania skutku, za ktorý bol týmto rozsudkom obžalovaný uznaný za vinného, bolo potrebné obžalovanému uložiť súhrnný trest vo vzťahu k trestu uloženému mu v rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 3T/62/2014 zo dňa 3.6.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 3.6.2014, a to v trvaní 27 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko súd odsudzoval páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin. V tejto trestnej veci obžalovaný skutok spáchal 18.4.2012, pričom k vyhláseniu rozsudku vo veci Okresného súdu Trnava č.k. 3T/62/2014 prišlo dňa 3.6.2014.

Súd posudzoval aj prípadné uloženie súhrnného trestu k upusteniu od uloženia súhrnného trestu v rozsudku Okresného súdu Piešťany č.k. 2T/89/2011 zo dňa 1.6.2015 (ktorým bolo rozhodnuté už len o treste, pričom o vine bolo rozhodnuté už rozsudkom Okresného súdu Piešťany č.k. 2T/89/2011 zo dňa 14.10.2013). Avšak vzhľadom na to, že v predmetnom konaní bolo podľa § 44 Trestného zákona upustené od uloženia súhrnného trestu okrem iného aj vo vzťahu k trestom uloženým mu trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany č.k. 0T/3/2010 zo dňa 28.1.2010, doručeným obžalovanému 28.1.2010 (kde skutok spáchal dňa 26.1.2010) a trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany č.k. 1T/46/2012 zo dňa 29.3.2012, doručeným obžalovanému 16.4.2012 (kde skutok spáchal 13.12.2011), teda k vyhláseniu rozhodnutí v daných veciach prišlo skôr ako spáchal skutok v tejto trestnej veci (dňa 18.4.2012), preto neprichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu k tejto trestnej veci.

Súd tak ukladal súhrnný trest len vo vzťahu k trestu uloženého obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 3T/62/2014 zo dňa 3.6.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 3.6.2014, a v ktorej veci bola rozsudkom schválená dohoda o vine a treste s poukazom na čo bol obžalovanému v zmysle § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona znížený trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby, ktorá pri trestnom čine podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona predstavuje sadzbu 3 roky až 10 rokov, keďže mu bol uložený trest vo výmere 27 mesiacov. S ohľadom na skutočnosť, že v danom konaní, kedy má byť ukladaný súhrnný trest neprišlo medzi stranami k dohode o vine a treste aj vo vzťahu ku skutku, za ktorý bol obžalovaný uznaný za vinného, nebolo možné ako navrhoval obhajca obžalovaného, tomuto uložiť trest v rovnakej výmere 27 mesiacov, nakoľko pre uloženie tohto trestu neboli splnené podmienky vo vzťahu k obom skutkom, keďže ku konaniu o dohode o vine a treste prišlo len v konaní Okresného súdu Trnava š.k. 3T/62/2014, ale nie v tomto konaní, preto súd nemohol už pri ukladaní súhrnného trestu použiť ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona.

Obžalovanému súd ukladal súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu v zmysle § 41 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 106/2011 uverejnený pod č. 428/2012 Z.z., a to podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona, v sadzbe 3 roky až 13 rokov a 4 mesiace, nakoľko obžalovaný spáchal dva úmyselné trestné činy, z ktorých jeden je zločinom, spáchaných dvoma skutkami.

Pri určovaní výmery trestu súd zohľadnil jednu poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. l) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný na hlavnom pojednávaní svoju vinu priznal a čin úprimne oľutoval, a dve priťažujúce okolnosti uvedené v § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, nakoľko spáchal dva trestné činy a bol už za trestný čin odsúdený.

V danom prípade prevažuje pomer priťažujúcich okolností, čím by sa zvyšovala dolná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, avšak s poukazom na ustanovenie § 38 ods. 7 Trestného zákona, súd ustanovenie odseku 4 § 38 Trestného zákona nepoužil, nakoľko obžalovanému ukladá zvýšený súhrnný trest podľa § 42 Trestného zákona a súčasné použitie zvýšenia dolnej hranice trestnej sadzby pri prevahe priťažujúcich okolností by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne s prihliadnutím aj na okolnosť, že vo vzťahu k prísnejšie trestnému činu obžalovaný uzavrel dohodu o vine a treste.

Čo sa týka výmery trestu, tak súd vychádzal zo sadzby 3 roky až 13 rokov a 4 mesiace, pričom prihliadol na skutočnosť, že vo vzťahu k zločinu, ktorý určoval trestnú sadbu bola s obžalovaným v predchádzajúcom konaní uzavretá dohoda o vine a treste s výmerom trestu 27 mesiacov, teda pod dolnú hranicu trestnej sadzby, avšak v tomto prípade, keď už vo vzťahu k druhému trestnému činu nedošlo k dohode o vine a treste, bolo potrebné vychádzať zo zákonnej sadzby, a preto obžalovanému uložil trest odňatia slobody v trvaní 3 roky, teda na dolnej hranici trestnej sadzby, nakoľko má za to, že zvýšenie trestu za druhý trestný čin v rámci úhrnného trestu o 9 mesiacov je pre obžalovaného dostatočne prísne. Ako súd poukázal vyššie obžalovanému nemohol uložiť nižší ako 3 ročný trest.

Obžalovanému súd zaradil podľa § 48 ods. 2, písm. b) Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin (v konaní Okresného súdu Piešťany sp. zn. OT/3/2010).

Takýto trest súd považoval za potrebný na prevýchovu a nápravu obžalovaného, zohľadniac tak na generálnu, ako aj individuálnu prevenciu.

Keďže súd obžalovanému ukladal súhrnný trest rozhodol podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona o zrušení výroku o treste odňatia slobody v trvaní 27 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia uloženého rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 3T/62/2014 zo dňa 03.06.2013.

Súd obžalovanému popri treste odňatia slobody uložil aj trest zákazu činnosti, nakoľko jeho uloženie odôvodňuje skutok, z ktorého bol obžalovaný uznaný vinným v tomto konaní, keďže sa dopustil marenia výkonu úradného rozhodnutia tým, že riadil motorové vozidlo v čase zákazu činnosti.

Pri určovaní výmery tohto trestu súd prihliadol na výšku predchádzajúcich trestov tohto druhu ako aj ich vykonanú časť a uložil obžalovanému trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 4 roky.

Vo vzťahu k už uloženým trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá mal súd z registra trestov obžalovaného preukázané, že od roku 2009 mu bol trikrát uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, a to trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany č.k. 1T/77/2009 z 27.7.2009, kedy mu bol okrem súhrnného podmieneného trestu odňatia slobody uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové

vozidlá na 3 roky, trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany č.k. 0T/3/2010 z 28.1.2010, kedy mu bol okrem nepodmienečného trestu na 4 mesiace uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 3 roky a trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany č.k. 1T/46/2012 z 16.4.2012, kedy mu bol okrem nepodmienečného trestu na 10 mesiacov uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 2 roky. Teda v období od 5.8.2009, kedy nadobudol právoplatnosť trestný rozkaz č.k. 1T/77/2009, mal obžalovaný uložených spolu celkom 8 rokov trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, avšak v danom období bol vo viacerých konaniach vo výkone trestu a to v celkovej dobe takmer 41 mesiacov (v konaní Okresného súdu Piešťany č.k. 0T/3/2010 bol vo výkone 4 mesiace, v konaní Okresného súdu Piešťany č.k. 1T/46/2012 bol vo výkone 10 mesiacov a v konaní Okresného súdu Trnava 3T/62/2014 mu k 3.5.2016 končil výkon trestu v trvaní 27 mesiacov). Teda z uložených trestov zákazu činnosti v celkovej dobe trvania 8 rokov od 5.8.2009 mohol s ohľadom na čas strávený vo výkone trestu takmer 3 roky a 5 mesiacov do súčasnosti vykonať len časť trestu, a to v trvaní takmer 3 roky a 3 mesiace (nakoľko od 5.8.2009 uplynulo do vyhlásenia rozsudku 6 rokov a 8 mesiacov, z ktorých bol takmer 3 roky a 5 mesiacov vo výkone trestu). Z predchádzajúcich trestov zákazu činnosti mu tak zostáva vykonať menej ako 5 rokov zákazu činnosti.

Súd tak obžalovanému uložil prísnejší trest zákazu činnosti riadiť motorov vozidlá ako v predchádzajúcich odsúdeniach, ktoré na obžalovaného nemali výchovný účinok avšak v takej dobe, aby spolu s nevykonanou časťou iných trestov tohto druhu neprevýšil jeho maximálnu výmeru 10 rokov.

S ohľadom na závery znaleckého posudku č. 13/2012 odboru psychiatria znalkyne W.. N. Č. súd obžalovanému ochranné liečenie neukladal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 (pätnásť) dní od oznámenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.